

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

NedĀ•le, 23 listopad 2014

Mohla bych napsat, Ā¾e u nĀs doma je chlupato, ale to ne, to opravdu ne. U nĀs doma totiĀ¾ bylo dnes veĀ•er po dlouhĀ dobĀ zase nĀ•jakĀ to "pso". Ano, synek mi "pĀ™ivedl-pĀ™inesl" ukĀzat svĀ stĀ™apatĀ dĀtĀ. Je to rozjĀvenĀ štucel s tlamiĀ•kou plnou drobnokĀch jehliĀ•ek, rozzĀ™enĀma oĀ•ima a na setrvaĀ•nĀk. ZatĀm to ani nekvĀklo, jen si hraje a dovĀdĀ.

Nejprve jsme venĀ•ili na trĀvnĀku pĀ™ed domem. Sotva nĀ•kde zpomalila a snĀ•ila Ā•umĀk k zemi, snĀ•il se i syn, aby ostrozrace sledoval, co tam Ā•ubiĀ•ka lovĀ. Po chvĀli to vzdal, Ā¾e radĀ•ji pĀ™jdeme dovnĀ™. Vzala jsem štucel do nĀ• protoĀ¾e schody jsou pro ni ještĀ• vysokĀ a uĀ¾ jsme byli doma. Robert si z auta vzal malou misku, do kterĀ jĀ hned natoĀ•il vodiĀ•ku. MalĀ se napila a vbĀ•hla do obĀvĀku. NeĀ¾ jsem se staĀ•ila zout, hlĀsil mi synek louĀ•iĀ•ku: "Ale je jen mami, jĀ to hned utĀ™u!" Vešla jsem koneĀ•nĀ• dovnĀ™ a prvĀ, co jsem vidĀ•la, bylo zakroucenĀ hovĀnko, kterĀ skvĀ•lo uprostĀ™ed pokoje, pĀ™ed Jirkou, sedĀcĀm na kanapi a bezhlese zĀrajĀcĀm na to nadĀ•lenĀ. "Mami, vona je malĀ, to se odnauĀ•, nebooooj!", Ā™Ākal synek v podĀ™epu, kdyĀ¾ sbĀral jejiĀ dalšĀ stopu. Vyfotit ji se mi moc nepovedlo, neposedĀ, nepostojĀ a protoĀ¾e "tatĀnek" ještĀ• spĀ•chal do kanclu, tak se po chvĀli oba odebrali do svĀch konĀ•in. tedy bude mĀt Robert v posteli Ā•tyĀ™nohou a chlupatou... Snad to s nĀm ta malĀ psĀ holka nĀ•jak zvlĀdne... d@niela